

MIKLAVŽEV VEČER

(Spređaj miza in dva stola, ob strani zbor, na drugi strani spijo otroci)

(glasba)

1.otrok: (sedi za mizo in piše) Danes je Miklavžev večer. Jaz pa svetemu Miklavžu še sedaj nisem napisala pisma. Da le še ne bi prišel! Brez darov bi ostala. (išče pismo) Hitro moram napisati Miklavžu pismo, da prej ne pride, drugače bo prepozno.

2. otrok: (pride s knjigo na oder) Kaj bo prepozno?

1.otrok: Kaj me motiš! Ravno sem hotela svetemu Miklavžu napisati pismo, pa prideš ti.

2. otrok: Kaj se pa ježiš? Zaradi mene lahko vseeno pišeš! Jaz bom tu sedela in brala. (se usede)

1. otrok: Preden si prišla, mi je čudovita misel šinila v glavo, zdaj mi je pa ušla. Kako naj zdaj pišem?

2. otrok: Malo se potrudi, pa bo šlo. (gre po odru) Kako, da šele danes pišeš svetemu Miklavžu? Drugi smo že davno napisali svoja pisma, ter jih odposlali v nebesa.

1. otrok: (vstane, gre k njemu) Vsi ste že oddali pisma?

2. otrok: Seveda! Saj je danes že Miklavžev večer in lahko se zgodi, da bo sveti Miklavž vsak as tu. Tvojega pisma ne bo dobil. Prepozno je. Letos boš brez darila. (se usede in bere).

1. otrok: (žalostno) Misliš, da je res že prepozno? (malo počaka, govori v dvorano) Na, zdaj pa imam. Letos bom morala ostati brez darila. (gre k njemu) Prosim, pomagaj mi, morda pa le ni prepozno.

2. otrok: Ni več časa, letos boš pa brez darila.

1. otrok: Ne, ne bo prepozno. (razmišlja, nato reče) Veš, kaj bom naredila? Hitro bom napisala pismo in ga pustila kar tu na mizi. Morda ga bo sveti Miklavž le opazil. (se usede)

2. otrok: Poizkusi, morda ti bo uspelo. (odide)

1. otrok: (hiti pisat in polglasno govori) Dragi sveti Miklavž! Prosim, prinesi mi... Lepo se ti zahvaljujem za vse, kar mi boš prinesel. (prebere) Še podpis. (zapira pismo, zasliši glasbo) O, kako lepa glasba. Verjetno že prihaja sveti Miklavž. (pospravlja po mizi). Pohiteti moram. (odide)

(Pridejo mlajši otroci).

Vsi: Bratci zaspani, le brž se zbudite,
hitro, prav hitro vsi očke odprite!

(Starejši se počasi prebujajo)

Starejši: Kaj pa budite nas, malčki kričavi?
V hiši smo vendar in ne na dobavi.

Ml. 1. otrok : Nekaj veselega, bratci zaspani,
danes povemo vam mi, cicibani.

St. 1. otrok : Nekaj veselega? No, le povejte!
Ali za norca nas nič ne imejte.

Ml. 2. otrok: O, ne. Lagati pa mi res ne znamo.
Vemo skrivnost.... in le to vam izdamo.

St. 2. otrok: Kakšno skrivnost boste neki izdali?
Zdaj radovedni zares smo postali.

Ml. 3. otrok: Prejle skoz mesto nas pot je vodila,
z nami je lunica svetla hodila.

Ml. 1. otrok: Rekla tako je skoz žarke srebrne:

Ml. 2. otrok: "Veste, otroci, da parkeljne črne
videla že sem po cestah krožiti....

Ml. 3. otrok: S parkeljni hodil Miklavž je častiti.

Ml. 2. otrok: Njega so spremljali angelčki sveti,
v halje srebrne in zlate odeti.

Ml. 3. otrok: Pridne otroke so v mestu iskali,
da bi darila na okna jim dali."

St. 3. otrok: To vam je lunica mila dejala,
malčki, kajne? Vas domov pripeljala...

Ml. 1. otrok: Da. In zdaj okenca vsa zagrnimo,
v mislih na angelčke sladko zaspimo!

(vsi odidejo, zbor zapoje dve kitici pesmi Sveti Miklavž, med drugo kitico se sliši
zvončkljanje, prihod Miklavža, angelov, hudičev.)

Sledi nagovor svetega Miklavža in obdarovanje otrok.

Na koncu zahvala otroka svetemu Miklavžu:

**Dragi sveti Miklavž! Hvala ti za vse darove, mi pa ti obljubimo, da bomo pridni
in se bomo trudili, da bomo postali pravi Jezusovi otroci.**

Nato sveti Miklavž odide, medtem zbor zapoje tretjo kitico.